

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 10

09 Μαρτίου 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

«ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται» (Αββακ. 2,4)

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ Κύριος προαναγγέλλει τὴν ἐνσάρκωσή Του σὲ ὄραμα (2,1-3) στὸν Προφήτη Ἀββακούμ καὶ τοῦ λέγει: «ἐάν κανεῖς λυποψυχήσει, ἄς μάθει, ὅτι δὲν ἐπαναπαύεται ἡ ψυχὴ μου σ' αὐτόν· ὁ δίκαιος πού πιστεύει σέ μένα καὶ τηρεῖ τὸν νόμο μου, θά σωθεῖ καὶ θά ζήσει». Στό βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου διαβάζουμε: «Λέγει ὁ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ θά θήσω στά θεμέλια τῆς πνευματικῆς Σιών λίθον πολυτελεῆ, ἐκλεκτόν, πολύτιμον, ἀκρογωνιαῖον· καὶ αὐτός πού θά πιστεύσει καὶ θά στηρίξει τὴν πεποίθησή του σέ αὐτό τὸν λίθο, δὲν θά ντροπιασθεῖ» (28,16). Στό βιβλίον τῶν Ψαλμῶν ὁ θεσπέσιος Δαβὶδ ἀναφωνεῖ: «Πιστεύω ὅτι θά δῶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου» (26,13). «Δίδαξέ με, Κύριε, παιδεία καὶ γνώση, διότι ἐγὼ ἐπίστευσα στίς ἐντολές Σου (18,66). Ὁ σοφός Σολομώντας διατυπώνει στό βιβλίον του: «οἱ πιστοὶ μέ ἀγάπη θά ὑπομένουν τίς δοκιμασίες καὶ θά παραμένουν κοντά στὸν Θεό» (3,9) καὶ ὁ σοφός Σειράχ συμπληρώνει «Σὺ ἔχε πίστη καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν Κύριο» (11,21).

Ἡμέρα θριάμβου τῆς πίστεως ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ Απόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα μᾶς προτρέπει λέγοντας: «Πουθενά ἄλλοῦ ἄς μὴ στρέψωμε τὰ βλέμματά μας καὶ τὴ προσοχή μας παρά μόνο στὸν Ἰησοῦ, πού εἶναι ἀρχηγός καὶ θεμελιωτὴς τῆς πίστεως καὶ μᾶς τελειοποιεῖ σέ αὐτὴν» (Εβρ. ιβ',2). Πίστη εἶναι ὅλη ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καὶ τό Εὐαγγέλιό Του. Ὅχι κάποια ἀξιώματα, ἢ κάποιες ἀρχές, ἀλλὰ ἓνα πρόσωπο· ὁ Ἰησοῦς Χριστός πού ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσει στό ἀρχέγονο κάλλος καὶ τὴν ἀφθαρσία. Ἡ πίστη δὲν πλουτίζει μόνο τίς γνώσεις, ἀλλὰ φωτίζει ὁλόκληρη τὴ ζωὴ μας. Ἡ πίστη πρέπει νὰ «ἐνεργεῖ» (Γαλ. 5,6) μέ ὑπακοή στό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο λάβαμε στό

Βάπτισμα. Ἡ γνήσια πίστη εἶναι «ἡ δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη» (Γαλ. 5,7). Ἡ πίστη τελειοποιεῖται μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἐξω ἀπό τό Μυστικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀδύνατη καί ἀνενέργητη. Εἶναι πολύ διαφορετική ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τήν ἀνθρώπινη σοφία. Ἐν Χριστῷ προσφέρει στή νόηση τούς θησαυρούς τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως (Κολ. 9,3). Αὐτή ἡ πίστη πρέπει νά εἶναι ὁ γνώμονας τῆς ἐκλογῆς κάθε ἀνθρώπου. Τό τίμημα τῆς πίστεως δέν εἶναι πάντα εὐχάριστο. Ἐχει ὅμως χάρη καί δύναμη Θεοῦ.

Ὁ ἱερός ἐρμηνευτής τῶν Θείων Γραφῶν Νικηφόρος Θεοτόκης σημειώνει: «Ἡ ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἔχει ἀπόδειξη τήν τελειότητα τῶν νόμων της, ἔχει τό πλῆθος τῶν ἐξαίσιων θαυμάτων της, ἔχει τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, τήν μέχρι θανάτου ὁμολογία τῶν μαρτύρων, ἔχει τήν χωρίς ἀνθρώπινη βοήθεια ἐξάπλωσή της σέ τόσα ἄπιστα καί διεφθαρμένα ἔθνη. Ἐχει τήν νίκη τῶν ἐναντίον της φοβερῶν καί ἀκατανοήτων διωγμῶν τῶν ἀπάνθρωπων τυράννων, ἔχει τήν μεταβολή τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀπό τήν ἔσχατη κακία ἔφτασαν στά ὕψη τῶν ἀρετῶν. Ἐχει ἀκόμη ἀπόδειξη, ἐξ ἴσου ἰσχυρή, τά βιβλία τῶν Προφητῶν, τά ὅποια εἶναι δυνατές σάλπιγγες, πού σαλπίζουν καί βεβαιώνουν τό μέγα μυστήριο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτά εἶναι τά ἀσάλευτα θεμέλια τῆς πίστεως στόν Χριστό. Αὐτά βεβαιώνουν τά ἅγια Εὐαγγέλια». Ἡ πίστη εἶναι μιά ἐσωτερική σιγουριά γιά αὐτά πού ἐλπίζουμε, μιά βεβαιότητα γιά αὐτά πού δέν βλέπουμε (Ἐβρ. 11,1). Δέν εἶναι γνώση πού προέρχεται ἀπό πειραματικές ἐξετάσεις καί λογικές ἀποδείξεις. Ἡ πίστη εἶναι δωρεά καί χάρισμα, φῶς θεϊκό πού ἀπλώνει στά βάθη τοῦ ἀνθρώπου ὁ ζωντανός Θεός καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου Του. Μέ τήν πίστη ὁ ἄνθρωπος ἔχει τή δύναμη νά πορεύεται μέσα στίς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, καθίσταται ἰσχυρός, δυνατός καί κραταιός. Ἐχει, λοιπόν, πολύ δίκιο ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὅταν ὁμολογεῖ ὅτι «αὐτή εἶναι ἡ νίκη πού νίκησε τόν κόσμο, ἡ πίστη μας» (Α' Ἰωάν. 5,4). Νά διευκρινήσουμε, τέλος, πώς ἡ πίστη μας εἶναι γνήσια καί ἀληθινή, ὅταν συμβαδίζει μέ τά ἔργα μας.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος τονίζει πώς μέ τήν πίστη τήν ἀληθινή καί τή σωστή ζωή, ὁδηγεῖται ὁ ἄνθρωπος μέ ἀσφάλεια στόν παράδεισο.

Ο Άγιος Νεκτάριος καταθέτει: Ἡ ἀπιστία ἀρνεῖται στήν κτίση τόν θεῖο Δημιουργό της. Ἀρνεῖται τήν πρόνοια, τή σοφία καί τήν ἀγαθότητά Του. Ἡ ἀπιστία εἶναι ἕνα εἶδος φρενοπάθειας· πρόκειται γιά βασανιστικό πάθος τῆς ψυχῆς πού δύσκολα θεραπεύεται. Ὁ ἄπιστος καθίσταται ἐπιβλαβής καί γιά τόν ἑαυτό του καί γιά τούς γύρω του. Πόσο ωραία εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ πιστοῦ! Πόσο θαυμαστή ἡ χάρη της! τό κάλλος της σέ γοητεύει, τό δέ ὕφος της ἐκφράζει τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ πιστοῦ πρὸς τόν Θεό. Ἡ γαλήνη πού εἶναι ἀπλωμένη στήν μορφή της ἐκφράζει τήν εἰρήνη τῆς ψυχῆς, ἡ δέ ἡρεμία της τήν ἀταραξία τῆς καρδιάς.

Ὁ Άγιος Ἰουστῖνος ὁ Πόποβιτς ἀνακεφαλαιώνει: Πράγματι, ἡ ἀληθινή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀρχίζει μέ τήν πίστη του εἰς τόν Χριστόν, ἡ ὁποία πίστις παραδίδει εἰς τόν Κύριον ὅλην τήν ψυχήν, ὅλην τήν καρδιάν, τόν νοῦν, ὅλην τήν δύναμίν Του, Αὐτός δέ ἀγιάζει, μεταμορφώνει καί θεώνει ὅλα αὐτά βαθμιαίως. Δί' αὐτοῦ τοῦ ἀγιασμοῦ, διαχέει ὁ Κύριος εἰς τόν ἄνθρωπον τάς θείας ἐνεργείας τῆς χάριτος.

Χριστιανοί μου,

λιτανεύοντας σήμερα τίς ἅγιες εἰκόνες διακηρύσσουμε ὅτι ἡ πίστη τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καί τῶν Μαρτύρων, ἡ πίστη τῶν ὀρθοδόξων, στήριξε καί συνεχίζει νά στηρίζει τήν οἰκουμένη. Αὐτή ἡ ἀληθινή πίστη μας, νά εἴμαστε βέβαιοι, πώς θά μᾶς ἐμπνέει πάντα, θά μᾶς στηρίζει καί θά μᾶς ἀνακαινίζει, ὡς ἡ συνεχῆς παρουσία τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο.

Ἀδελφοί μου,

ὁ Θεός εἶναι κοντά μας καί ὄχι μακριά μας (Ἱερ. 23,23). Ἡ πίστη εἶναι αὐτή πού προξενεῖ τό ἀνέλπιστο· καί αὐτό μᾶς τό ἀπέδειξε ὁ Ληστής. Ἡ πατρική φωνή τοῦ Σωτήρα μας ἀναφωνεῖ: «Ἐκεῖνος πού μένει ἐνωμένος μαζί μου καί μένω καί ἐγώ μέσα του, αὐτός φέρει ἄφθοно καί ἐκλεκτό καρπό» (Ἰω. 15,5) καί «καθένας πού θά μέ ὁμολογήσει σάν Σωτήρα του καί Θεόν του ἐμπρός εἰς τούς ἀνθρώπους, πού καταδιώκουν τήν πίστιν μου, θά τόν ὁμολογήσω καί ἐγώ ὡς πιστόν ἀκόλουθόν μου, ἐμπρός εἰς τόν Πατέρα μου, πού εἶναι εἰς τούς οὐρανοῦς» (Ματθ. 10,32). Γένοιτο!